

Poglavlje 2 - Alat 1: Matrica rodne zastupljenosti u liderstvu

Matrica rodne zastupljenosti u liderstvu jedan je od osnovnih dijagnostičkih alata koji nastoji da prevaziđe puku statistiku, tako što kategorizuje zaposlene prema rodu, ali i prema stepenu u kojem dominiraju ključnim funkcijama organizacije. Prema Ppunsalu, „matrica koristi uspostavljene rodne okvire zajedno sa relevantnim tematskim oblastima koje bira istraživač ili implementator. Oblasti rodne analize uključuju: pristup resursima, uloge i prakse, norme i uvjerenja, moć donošenja odluka i autonomiju, kao i zakone, politike i institucije. Istraživanje načina na koje se nejednakosti ispoljavaju kroz sve ove oblasti osigurava da se rodna perspektiva sistematski primjenjuje i da se jedna oblast ne stavlja ispred druge.“

Tabela 1: Kontrolna lista za mapiranje liderstva

Nivo uticaja	Muškarci (broj)	Žene (broj)	Nebinarne osobe / drugo	Ključne oblasti odlučivanja
Najviše rukovodstvo (Upravni odbor / direktori)				Budžetiranje, strategija, zapošljavanje
Srednji menadžment (rukovodioci odjeljenja)				Dizajn projekta, vođenje tima
Operativno osoblje (službenici/savjetnici)				Implementacija, terenski rad
Pomoćno osoblje (administracija/logistika)				Svakodnevne operacije

Uputstvo za upotrebu: Organizacije treba da popune ovu tabelu kako bi vizualizovale „horizontalnu segregaciju“ (npr. da su svi zaposleni u IT sektoru muškarci) i „vertikalnu segregaciju“ (npr. da su 80% zaposlenih žene, ali da 100% najvišeg rukovodstva čine muškarci).

Uloga roda prevazilazi unutrašnju strukturu HR odjeljenja i proteže se na programe. Rodno neutralan koncept dizajna programa je neuspješan koncept, jer ne uzima u

obzir načine na koje osobe različitih rodova percipiraju digitalni i fizički svijet. Kada je riječ o samom dizajnu programa, organizacija će morati da razmotri da li je pitanje OGBV-a uzeto u obzir tokom početnog programa.

Funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or the European Education and Culture Executive Agency (EACEA). Neither the European Union nor the granting authority can be held responsible for them.

